

Sygn. akt III CSK 119/07

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa M. G. i T. G.

przeciwko A. L. i in.,

o uznanie umów za bezskuteczne,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 lipca 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Pełnomocnik pozwanych wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego apelację pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 września 2005 r., którym zostało uwzględnione powództwo o uznanie umów darowizny nieruchomości za bezskuteczne w stosunku do powodów. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, stwierdził, że „występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów kodeksu cywilnego dotyczących dopuszczalności uznania za bezskuteczną czynności prawnej w sytuacji, gdy nie została wykazana niewypłacalność dłużnika”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Przytoczone uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanych do rozpoznania nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Odwołując się do okoliczności wskazanej w art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c., pełnomocnik skarżących ograniczył się jedynie do powtórzenia jej ustawowego brzmienia. Tymczasem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu wystąpienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga sformułowania tego zagadnienia prawnego, z przytoczeniem argumentów prawnych, świadczących o rozbieżnych ocenach prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC z 2002 r., nr 1, poz. 11; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CKN 3/05, Lex nr 180 841). Pełnomocnik pozwanych nie wykazał również, że zachodzi przesłanka przewidziana w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. Odwołanie się do tej przesłanki wymaga bowiem przytoczenia przepisu prawa, który, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo jego niejednolita wykładnia wywołuje – przedstawione w uzasadnieniu wniosku – rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r. II CZ 102/02, Lex nr 57231).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).